

Reflex 5. årg. nr. 18, juni 2012 57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives i PDF-format. Sættes op i Adobe In-Design. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjekter med lyd/filmklip. Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2012, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Website: 57nord.dk/tidsskrift.php

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Birger Juel Jensen (sidst med i nr. 16)
- 3 Anni Birgit Sørensen (første gang med i Reflex)
- 6 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 17)
- 7 Sofie Klahn (sidst med i nr. 16)
- 9 Jonas Reppel (sidst med i nr. 17)
- 12 Pia Valentin Sørensen (første gang med i Reflex)
- 13 J Nyd (sidst med i nr. 17)
- 15 Bar de Dunst (sidst med i nr. 17)
- 16 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 17)
- 17 Don Key Shot (sidst med i nr. 17)
- 18 Søren Gehlert Schmidt (sidst med i nr. 17)
- 19 Peter Dyreborg (sidst med i nr. 9)
- 20 Kristine Sejr (sidst med i nr. 17)
- 22 Karen Stoltze (sidst med i nr. 17)
- 23 Brian Ilsø (første gang med i Reflex)
- 25 Brian Ilsø og Julia Spicina (første gang med i Reflex)
- 26 Steffen Baunbæk Pedersen (sidst med i nr. 17)
- 29 Poul Lynggaard Damgaard (sidst med i nr. 17)
- 32 Regitze Jensdatter Worsøe (sidst med i nr. 12)

Indlejrede medier og interaktivitet

Sider som har 'film-ikonet' indeholder filmsekvens

Sider som har 'højtaler-ikonet' indeholder lydsekvens

Kan afspilles i Adobe Reader 9.0 og senere

Sider med 'hånd-ikonet' indeholder web-link i værket/præsentationen

Grafik

Forside: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Kolofon og bagside: Jan Nygaard

**billedkunst i sand
solen maler palmerne
med skyggefærver**

Krystal bageret.

Du rakte mig et bager
fyldt til randen,
og jeg drak.
Min tørst var til livet.
Du gav mig din kærlighed.

Sangen fra livets flamme
klinger krystal klart
gennem
det vand,
som slukker tørsten.

Ventetid.

Stille venten
et ur, der tikker
med tidligere tiders voldsomhed.

Lyde gentages
med sikker præcision
som mønstre tegnes igen og igen.

Utålmodig længsel
springer hjerteslag over
indre billeder bliver til i nye former.

Bristefærdig.

Et hylster er bristet,
en puppe sprængt.

Det snævre rum giver efter,
udvider sig,
giver plads.

Den mørke rede forlades snart
med åbne øjne
vendt mod lyset,
der kalder i den friske luft.

Den nærende vugge
har givet alt
til en endnu større vækst.

Når rammerne sprænges,
skabes en ny verden.

Livet fremtræder
blotlagt.

Klar til udfoldelse.

Fordybelse i sommer-skønhed.

Med sommerens duft
af syrenblomster,
der bringer tusindfold glæde,
og nyslået græs,
regngrøde i luften,
fuglenes ivrige aktivitet i læhegnet,
kastanjetræets lys,
hvile under de beskyttende vinger,
synger skønhed sine sange
om grøn udfoldelse
præget og prydet af elegant hvid,
en enkel ro
snart iblandet en fest af farver,
Solfylde,
mangfoldighed lever storslået.
En indtrængende oplevelse,
der forplanter sig
i en rodfæstet vibration.

Brøndens vand.

Der er altid en ny morgen på vej.
Brøndens klare vand.
Din tørst slukkes med en solopgang.
Livets drømmerejse.
Tindrende stjerner over en ørken.
Brønden er dyb.
Du må aldrig falde i,
mørket vil opsluge dig.
Men selv natten er lys,
månen påvirker tidevandet.
Alting tiltrækkes af noget,
frastødes af noget.
Brøndens vand smager af mere.
Kildevand er som et væld af lys.

Efter hanegal.

Man kan ikke i længden fornægte sig selv
og sit sande væsen.

Efter hanegal er der håb.
For den nye morgen.

Glasblomsten.

Skrøbelig, sart og fin,
gennemsigtig
blinkende i sollyset
fra vinduet
står den glasblomst
du gav mig
i sin vase.
Et kunststykke,
en glæde.
Men mærkelig
kold og kunstig
ville den være
uden det lys,
der giver den liv.

Et skjulested.

Du fandt mig
skjult
på det åbne land.

Fjernt fra din nærhed.

hvis du kører en pelikan ihjel
har du valget
mellem at dø
eller selv at udklække et nyt

kuld fortvivlede mennesker
ruger i strandkanten

Toilettet på havnen i Calais

Rummet var pyntet med billeder på væggene. Det var ikke ligegyldige billeder, men malerier og fotografier fra stranden og havnen, som den var engang. Fliserne i rummet var lysegrønne, og de gamle fliser passede fint ind i helheden af det ellers nøgne rum.

Bag et lille firkantet bord med hæklet dug sad damen. Hver dag passede hun havnens toilet. Som om det var det kæreste, hun ejede. Byen Calais havde jo meget at byde på og samtidig en utrolig historie især med andel i 2. verdenskrig.

På bordet var der pyntet med plasticblomster i alverdens farver. Bolsjer indpakket i fint silkepapir lå i en lille porcelænsskål, som stod ved siden af en lille grøn tallerken.

Der var ikke noget bedre end at skulle forurette sit forehavende, og så komme ind til et

skinnende og velduftende toilet med skummende vand i klosettet. Her satte man sig gerne uden at lægge masser af lag toiletpapir på låget eller måske stå op for at forrette det nødvendige.

Fra den lille transistorradio lød der altid musik. Smagen kan diskuteres, men det gav en skøn stemning i det franske toilet. Fra disken hørtes damens: Merci madame eller Merci monsieur. Ingen tvivl om andet end hun fik masser af drikkepenge. Men de var hende vel undt. For her blev man ikke opkrævet. Her var rent og hyggeligt, og betalingen var frivillig – selv om jeg godt ved, at hun helst så, at man betalte en lille skærv. Det var velfortjent. Hver dag sad hun her fra klokken 07 om morgenen til klokken 19 om aftenen.

Jeg elskede dette toilet på havnen i Calais.

Har drukket mig fuld i dine ord
fuld af dit flammende blik
det du kaster imod mig
fulder mig i det med fuldt overlæg
du smager lidt af regndråber
og dovne sitrende solstråler
der sløvt danser ind ad vinduet
som morgenen når natgardinet falder
og solen råber
oasen lukker brostenene er tavse
bilerne bumper hen over dem
fuglene synger for nattens begravelse
og lige nu er livet syngende og størst
og du kan sagtens bo under min hud
også hvis jeg var hudløs
for du er typen der ser på det hele lidt mere senede
og nu er såret sprunget op
som øjnene
og vi er begge blødende men leende
og dine læber er bævrede
og dine øjne er bedende
og jeg spermer i din varme mund
og du er stadig forelsket smilende
tømmermændene listende om hjørnerne

og du bruger kvindelist
og dine øjne skinner stadig af brusende sprit
og det er en 7 hestes brandert ved første øjeblik
og du er allerede forelsket i din kæreste
men du elsker også mig
under morgenens blege fødsel
og dagligdagen der truende er på vej
Så kan du købe morgenbrød med hjem
og jeg kan sove den ud
i min egen seng
og vi ses aldrig igen i denne baggård under himlens gul-røde blod
og jeg vil aldrig huske dit navn
men jeg vil huske din varme hud
følelsen af dine bryster
og g-strengens stof under kjolens luftige sving
og berøringens stød
du blev aldrig min brud
men et enkelt øjeblik der ligger mellem andre der gik
og jeg sætter dig som en tanke på vej og lader dit blik sidde bag mit
og mens gadernes ansigter afløses af solen
og hver en gyde sover ind
rører jeg din kind en sidste gang
inden jeg betaler og vi aldrig ses igen

Solens genspejling i vandpytterne

Solen genspejler i vandpytterne
sekunderne slanger sig på urene
og landskabet ligger nøgent
foran mig
som en buffet kun til øjnene
køleskabet brummer i køkkenet
weekenden ligger på lur bag torsdagen
som en løve parat til at angribe sit bytte
dagen drømmer om at se natten
og natten drømmer om at se dagen
jeg drømmer intet andet end dette
at høre naboens tunge trin på trappen
se vasketøjet hænge
for langsomt at blive tørret af tiden
se hendes øjne skyde
hver en angstbølge ud af mit hav
se gården med vinduerne fulde af lys
og liv
mærke dagligdagen kæle for hårene
på mine arme

jeg drømmer
jeg drømmer aldrig om andet
end blot at leve resten af mit liv
med dig og dette
jeg frygter ikke lyden af kaffemaskinen
bladenes fald fra træerne
aftensmaden til tiden
eller kærlighedens kirsebærs sommernat
jeg flyder gerne hvis det er dig
jeg kan gøre det med
og jeg strømmer gerne med stjernenætter
og strandvasker gerne hverdagens kyster
og rører gerne ved de samme bryster
hver eneste dag
hvis bare det er dine
for jeg frygter ikke udsigten
til et landskab der forstiller os
og lyden af den hverdag
vi har skabt sammen

Min morfars campingvogn

Bag vinduerne lever forskellige folk
og bag øjnene lever jeg bare
bag vinduerne lever de deres liv
og ude i livet lever jeg bare mit
og de forstiller sig at elske
mens jeg gør det uden at tøve
og de forstiller sig at kneppe
mens jeg gør det når lysten er i mig
og de skriver om fugle de har set
sekunder der gået
og overarme som er blevet flået
mens jeg tager mine tæsk
fordi jeg selv har bedt om dem
og bløder mit blod
fordi knytnæverne har slået hårdere
denne gang

og jeg danser med min døde farfar
og ser ham drukne i dunkelt mørke
uden nogensinde at have mødt ham
og jeg boede en vinter i en campingvogn
og det er nok der vi ligner hinanden allermest
min farfar og jeg
for han kunne også lide campingvogne
og jeg skriver om det
og I forestiller jer det
og jeg mødte aldrig min farfar
han døde da min far var 8
og I mødte måske jeres
og forskellen er til at
tage og føle på

Pæl

jeg balancerer på et sort knappenålshoved
med spidsen stukket ned i et søkort,
jeg balancerer, som på en pæl i havet,
mens vinden rusker sorte knappenåle ud af mit hår,
og de flyver, som sandkorn ud over vandet,
til de falder ned og danner ringe i overfladen,
ringe, der danner bølger, der slår mod stranden,
hvor sten slibes, til de er bløde og runde,
og børn samler dem op og tager dem med sig
og lægger dem i vindueskarme ved siden af muslingeskaller
og glasrammer med knappenålsfæstede sommerfugle
og fugle i keramik, der ikke kan flyve ud af de åbne vinduer,
som undslupne kanariefugle på vej mod havet i flokken
af de sortnæbede måger, der skriger i mine ører,
mens bølgerne slår imod pælen, hvor jeg står og holder balancen
mellem ebbe og flod

Netto Grotiansk

den lille havfrue spiste Kjærgård i metrotogets glemte æske
og jeg så trafikministeren kysse mor
jeg siger ingenting om IC4
vi har alle fået vore vikingeklaphatte
vi skal ud og hente Lykkehjulet på de vendsysselske motorveje
stemt til den sorte gryde

Langtidsholdbare

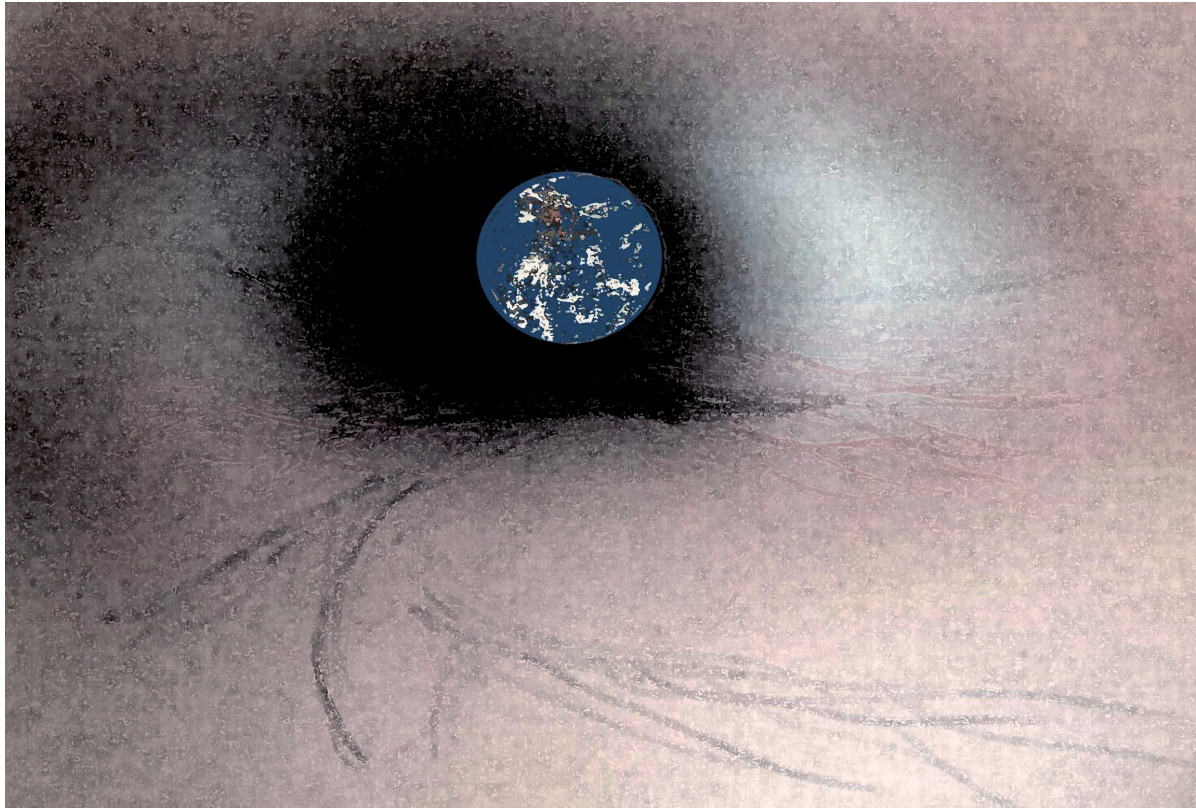
hyttefade
næring for mange grene
mennesker i bevægelse
alle hastigheder
nogen flyttes
til andre kasser

nogen synker
til bunds

andre optages af næringslivet

jeg ser lyset
komme igennem hullerne

biosfæren eksploderer i smagfulde eksistenser i megaindkøbscentervækstområder
for alles begær
vær så god, æd til ørkenen dækker os
opvasken kødfuldt dubaibjerg
granulathav granulattæppe granulatluft granulat krop
nip i mit øjneæble inden dets vandstand kommer at drukne dig
byernes nedsmeltning tåget anelse
egoerne sammenrystes til et eneste massehav
monsteret

Liste@ Finanspolitik

de politiske brudflader fortønes
fattigdomsgrænser opstår
nationalismen udviskes
dynamikken fortabes
frie nationer forgår
alle peger fingre
og alt er såre godt
med en fælles valuta
hvor flere suger på lappen
og sædvanen skummer fløden

Vi vil afregne

apanage
i Kroner
afgrøder
i Mark
råstoffer
by the Pound
og kunst
for Gylden
Frank
for fiske
Drakmer
for vin
Lire
for sjov
Pesetas
por favor
Escudos
til de fattige
og Euro
for resten

Vi vil veksle

over tid
som vi har råd
og lyst

Kvoter på forbrug

himlen
på hovedet
forskellige folk
i fortidens samfund
fungerende forskellige
værdiernes forudsætninger
skabtes i en forforståelse
for moral over Maslow
og modstand til alt
ud over >MIG<

Timeout

de sidste trælsomme skridt
gennem ukendt land
ad den stenede sti
mod toppens beruselse
af triumferende vilje

Rent - til grin

fløjet omkring i en tilrøget sal
vandret gennem en mudret dal
elsket i en parfumeret seng
hvilet ud på en blomstrende eng

evigheds præst
den endelige test

denne dreng
er ikke gal
nok sen
men
afvæbnende ren

Mexico City. The Real World. Afsavnet. I disse timer forfatter du et oplæg til afvikling.
Du har set vandet drive langs klipperne i La Bella Noche Cascada.
Du blev søvnig, som du skulle.
Nu vælter stolene, kom ind.

-

Også med en mere stålsat retningsviser. Og håbene sat op i rækkefølge. Et ad gangen vil du
dissekere dem. Se nu, hvordan de ikke sådan kan skæres i.
De minder om illusioner, vent her.

-

Du er stået af ved den rigtige station. For en gangs skyld. Cikaderne arbejder på et patch-
work af knirkende fortællinger. Her dufter betydeligt af raps. Jeg holder fast i din cykel-
klokke.
Flere dage som denne og jeg er solgt.

-

Jeg står på den perron, hvor du stod lige før. Det regner og jeg græder indvendigt, det
drypper lidt på degnen.
Hvem er tabets advokat på en ø uden enlige? Det regner, du smiler.
Du regner.

-

Til en ny fest, men altid den samme fest, byder du hende op efter måneders tilløb.
Det er som at holde på marmor, dine hænder glider over på dig selv.

-

Et venteværelse senere: jeg føler mig som Franz Kafka på båden i New York.
Eller én, Franz Kafka har fundet på.
På båden i New York.

-

De Gamles Hjem - digt af Peter Dyreborg

peterdyreborg

Abonner

30 videos ▾

Denne video er offentlig.

Kan lide

Føj til

Del

178 visninger

Offentliggjort klokken 03/05/2012 af [peterdyreborg](http://www.peterdyreborg.dk)

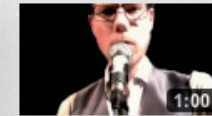
<http://www.peterdyreborg.dk> - graphic spoken word: Digt af Peter Dyreborg (poetry slam DM-vinder 2008) med tegninger af Louise Thrane Jensen. Filmen er instrueret af Anja Wejs Phigalt, animation af Jesper Kodahl Andersen, lyd af Greatmusic, samt produceret af Theis Molin. Digtet er udgivet i bogform i tidsskriftet Apparatur nr. 24, tegnede digte, som kan købes via <http://www.apparatur.dk>

Kategori:

Film og animation

2 kan lide, 0 kan ikke lide

Dig har givet dette +1

Digte lørdag aften under landskamp?
af peterdyreborg
antal visninger

Digte fredag aften under X-factor?
af peterdyreborg
antal visninger

Poetry slam "Skriftemål" af Peter
af peterdyreborg
antal visninger

Poetry slam "De Gamles Hjem" af Peter
af peterdyreborg
antal visninger

Poetry slam "Gimme Hope" af Peter
af peterdyreborg
antal visninger

The Expendables 2 Official Trailer - In
af LionsgateLIVE
antal visninger

NINJAPPRECIATION DAY (Zombies vs. vs.)
af ShutUpCartoons
antal visninger

TOBUSCUS ON TV!
af Tobuscus
antal visninger

Havets bølger

Ja, gu fanden hader jeg dig
fordi jeg elsker dig.
Fordi du står der med din sanselige krop
og jeg lader mig lokke
imens du penetrerer mine tanker
med dine ord.
I særdeleshed dine øjne
har magten over min hjerne
måden du fugter læberne med din våde tunge
så tørt kan intet være
at du konstant strejfer læberne med tungen
Selv ikke havets bølger
tørster mere end dine læber.

Væk

Vil du altid være i gang?
Hvornår vil du nogensinde stoppe
og nyde der hvor du er nu?
Nej du skal sanse alt andet
hvert et øjeblik.
pludselig er du væk og videre
tænk hvis du blev der, og lod dit hjerte føle
hvad det føler?
Frem for at skynde dig væk
hver gang du er i den velkendte
nærhed af kærlighed.

Jeg ser dig

Det piner mig at du kan stå foran mig og sige at du ikke har lyst når jeg kan se dig. Se dig.
Mærke dig.
Så se dig da for helvede i spejlet.
Se din lyst.
Mærk dig selv. Bliv der.
I nuet
Som du altid snakker om.
Og aldrig er i.
Du er altid et skridt foran.
Hvad er det værste der kan ske ved at være dig selv, lige nu?

En af de dage

Det er en af de dage
hvor mine knogler fryser
naboens tag er gråt i gråt
jeg fører endeløse dialoger
med afdøde fortidsuhyrer
for ikke at tale
om de nutidige skrammer
der nødtørftigt dækkes
af vaner

det er en af de dage
hvor alting flyder ud
til ukendelighed

Vinterens Ende

I fordoms tid var isen ene
hersker over alverdens have.

I nutiden ser vi solens varme
fang overstråle ishavets hårde kanter.

Rund og blød bliver vandets fremtid
lunt og godt kommer vi tiden i møde.

Varme bliver dine tanker
i kærlighedens morgenstund.

Med isen forsvinder den
mørke tid over jorden.

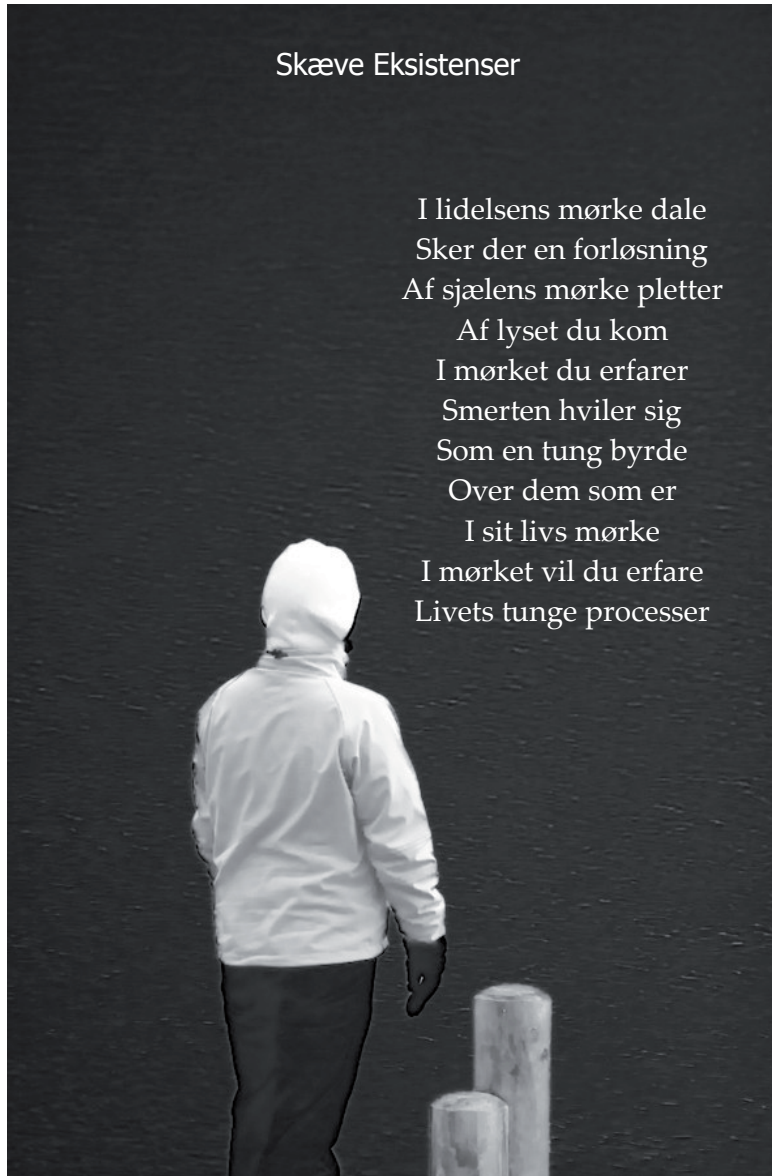
Gløden tændes i hver et hjerte
og trænger en hver kulde røsten ude.

Lampen tændes og forsyner ethvert barn
som er bærer af vandets rene kilde.

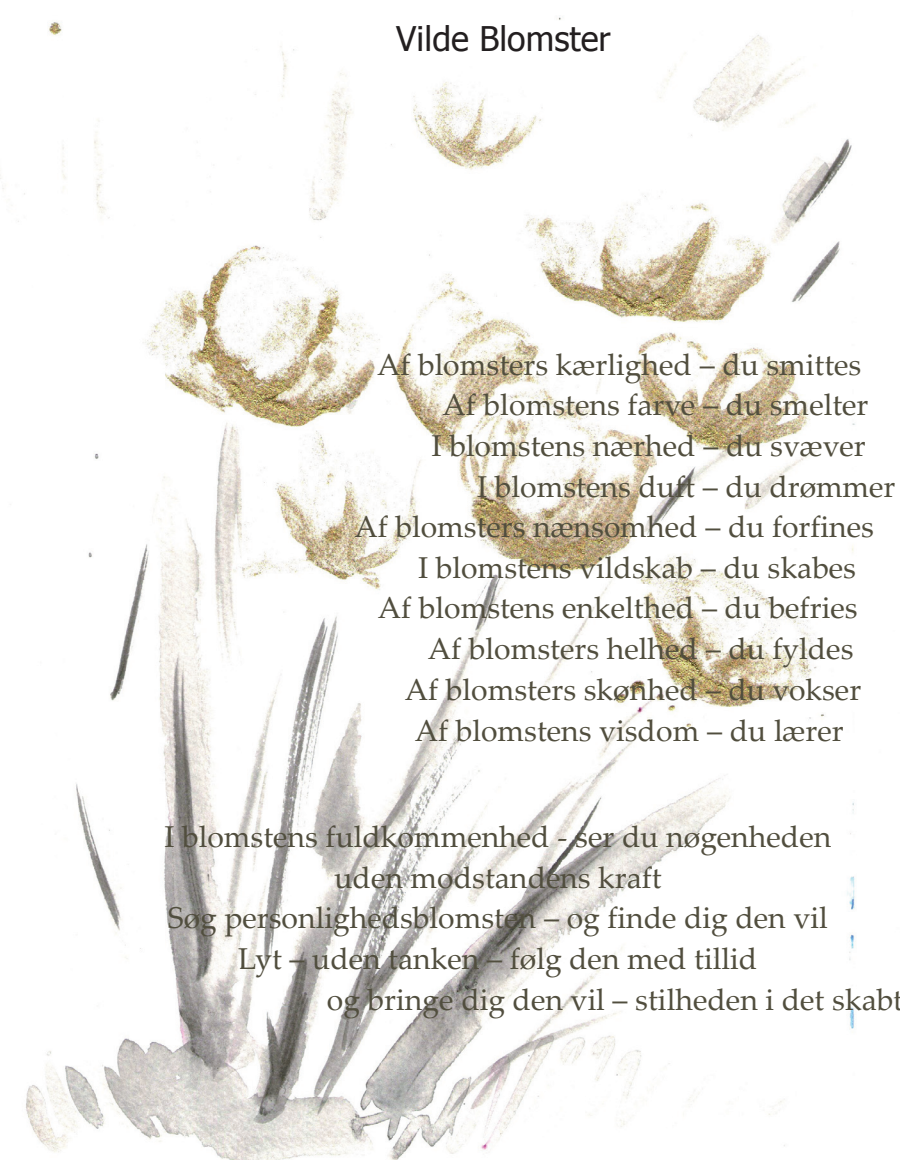
Skæve Eksistenser

I lidelsens mørke dale
Sker der en forløsning
Af sjælens mørke pletter
Af lyset du kom
I mørket du erfarer
Smerten hviler sig
Som en tung byrde
Over dem som er
I sit livs mørke
I mørket vil du erfare
Livets tunge processer

Vilde Blomster

Af blomsters kærlighed – du smittes

Af blomstens farve – du smelter

I blomstens nærhed – du svæver

I blomstens duft – du drømmer

Af blomsters nænsomhed – du forfines

I blomstens vildskab – du skabes

Af blomstens enkelthed – du befries

Af blomsters helhed – du fyldes

Af blomsters skønhed – du vokser

Af blomstens visdom – du lærer

I blomstens fuldkommenhed – ser du nøgenheden
uden modstandens kraft

Søg personlighedsblomsten – og finde dig den vil

Lyt – uden tanken – følg den med tillid

og bringe dig den vil – stilheden i det skabte.

Ceremoni

Du kom ud,
mens jeg sad
ligeGYldigt
på trappen
ved hallen
og kvadrede skodder
med sviende fødder,
og snart gik vi bort
fra den rusfrie fest
og forcerede hegnene
rundt om den
henfaldne losseplads,
legede gemme
blandt bunker
af dødt, råddent kød
og blev endelig fundet,
og da vi tog afsked,
kunne knoglerne
bære os hjem
- og vi dem.

Gråtoner

Dørene åbnes,
der tegner sig striber
på gulvet, jeg husker
dit blik, der var stærkt
som en vind gennem aske,
en mand samler mudder op
henne i hjørnet og smører
det ud over isse og ribben,
der ringer en klokke
i sognet ved siden af,
vandet i fonten er gråt
som granitten, de
åbner sig, dørene,
jeg har en krop,
og du svæver i min
retning hen over gulvet,
du træder på knastet
granit, der er skidt
på dit slør,
det er mig.

Sommeren slutter

Sommeren slutter
med affald i grøfterne,
burrer på bukserne, halm,
der bliver fugtig og sort.

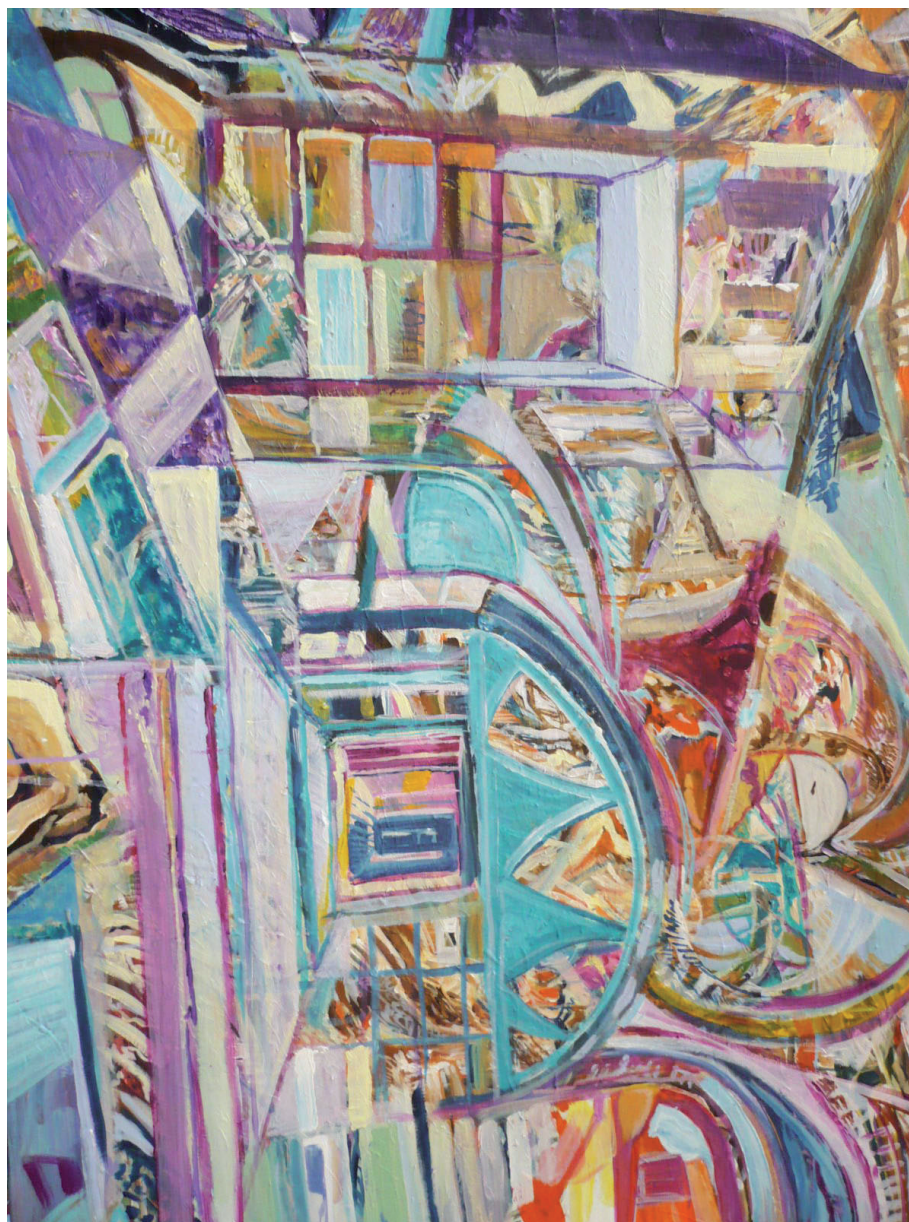
Sommeren slutter
med rystende hænder
og hvinende lunger
og pletter på huden.

Sommeren slutter
med blikket af dig
på en tør, støvet sandvej
et sted i provinsen,

jeg aldrig
har kendt
eller virkelig

Rustur

Som jeg husker det, gik vi fra festen,
fordi der var mennesker iblandt os
og ikke helt alkohol nok til en syndflod.
Vi fulgte en vej, ingen af os kunne vide,
hvor endte, og slog vores hoveder
mod stjernernes loft, mens vi viklede
snørebånd ind i hinanden og faldt
lige så lange, vi var, på en dugget,
men stadigvæk solvarm og duftende asfalt.
Vi vågnede under cypresser og gribbe,
der vidste, hvor langt, vi var kommet
fra Voerså, og fulgte et langt spor
af øldåser hjemad til hytten,
hvor troldene lå under bordene, døsig,
lyttende. Så var dén sommer forbi.

Trapeznedslag

Som en retning. Helhed i fragmenter, og helheden evt. fragmentarisk. Kældermund. Hvem trækker vejret nu ? Diskutere digtets ret til et billedsprog ? Nej, aldrig. Så havde samtalen forløbet anderledes. Modig glaner i skrummelfart. Inde/holder/ud/huler. Døtre sover i sne. I hovedet ligner han en slædehund, så det vil han ikke kunne forstå. Krystalklar ravnebror i silkesal. Kiste – sådan åbner vi for hinanden. Blå blomster ved rotunde. Knoglers altaner(fase) // frugten lagt i skåle // glasgange i glidende dale. Over hovederne. Troede i et øjeblik, at jeg havde glemt en besøgende, da jeg lukkede museet ned i går aftes. Insisterer på at konsolidere mine nervebaner som en kuppel. Hvis husets mure var holdbare, kunne de ikke rives ned. Katten er en vindeltrappe. Ååh, porøst. Lyset og lyden foldes ud rent visuelt. Trækvinden trækvinden, kvinden af træ i vinden der trækker. Stukkator, gravør –. Pragt med fremtid i byerne, forskønnelse af forstæderne. ”Jeg ” er under vinduet, fordi det her kan lade sig gøre. Det falder, i grader. Vi glemmer skålene. Hovedet forsker forskelle i gardiners blafren / / belyst ansigt. Splittede hænder samler. Prismedal... Øh Café Hoved. Trapeznedslag. Én må gå for at nå frem. Spejlvgugge, vimpler og sejlarn, f.eks. en hinduistisk figur med mange arme. Det

støjer bare lidt imellem øjne og mund. Små figurer under paraplyen. Smukt. Hertet det konkrete objekt siges og røres sort. Jeg vidste, at du ville komme til kort, når det gjaldt forgrund og baggrund i mennesket. Det vi siger. Håb på andres vegne, håb på egne vegne, tømt skyggesko. (Blaz7xer. U2 i PL, Pluto, kulsol. Trigonometrisk, fantastisk tid. Verden større eller mindre af den grund. Admiral plus sabel ud af elefanten og dens missekate. ” Kan du ikke lige vippe ham der ud af bussen gennem glasskuret ind i vinduesfoyeren, så han kan mærke, at den brune trappe ikke er gennemsigtig ?” Nu sidder han sku i bussen. Hold døren, moske. Minareter, vuggesalsmekanik. – – Lilla – lilla – lilla blank lilla elefanttrøje, orange neg, krystalpanter driver mellem butikker. Lucio Fontana’s tvillingekniv i byrums luftblære. Labrador debitor sagde solsorten, skræmte sangfugle væk, ja, hvis skygge. Grand Danoisagtige dage, DØR Soldier Geografi. Kvindemotiver fra kagedåser falmer aldrig helt. Ikoner fra, hold nu fast. Mursejlere forsvundet i konstruktionen. Har opgivet at finde andet end indvolde i fisk. Luft i søbygningen. Å h ja, knogler i tøjet, bløde måner. – Giv mig nu luft til at bære

dagen ud. - Hav. Hvem plukker du drømme af ? Det kan ingen regne ud, når du ikke fortæller noget. Fortæl noget. Vandbærere fra skyggernes åsted på snor. Bare den fisk du ville vise mig ? Hjulpet mig af mine møllers sensitivitet i grunden bly. Sepia, boks sepia. Er ret glad for gavepakkeinderne, og deres snørebånd og deres vinduer i særdeleshed, kontrollamper og de dørvagter de har med i cirkulære indretningsmodeller. G o ya/s ma dp akke er tre v ler. Orm og tyr i skos gummigavl. Gengangere i ruden. Kaktus/ Mexico. Hængende blåhval på stueplan. Bristende symboler i tankevugge. Place bopæl ink ja 34 kilo.26. Håret på Olivetti på flettet frisør i natskål. Chance for gevinst i flitsbueskud mod kommode i lands antenner. Tagrenders blanke klodsede sommerfugle i istappers dryphuler, træk snoren i murværk. USA og vent op uro, levende klokke. Borgersne i folkeskoene, tågemåne. Øjets ejendommelighed i papi-rets udspring. En anden gang. Frugt. Skadernes bindeled i mellemrum. Angst fælder skovbund i hjerterum. Omgivelse rammer fordele af i de slidte markspor. Tremme. Ømhed er omrids. Jeg har lige udgivet en færge i drømmefattigt landskab. Tavshedens pile i elektronisk arena. Oh hvilken

undergrund. Sprogets voluminøse tilfældighed. Vi de alsidige, jeg balancepunkt. Alge vippe (hals / /kæde) trekant ja ja fugle. Påfuglens mindedag. Jaloux panter uden tørklæde. En plus to. Tandsæt i kirkemur. Vandet i moler-nes vippende håndled. Horisontal bevægelse denne dag. Nervøsitet opløst i mildhedens tegn. Giv luft, dråbe- tegn. Umiddelbart. Busstoppested med bløde knæ fra halvfjerds-erne — — — systemvenlighed. Dæk/ 9 heste / glasknust. Du har(næste system) ret. Mange tak, luft.

Som en tilføjelse til læsning af digtet ”Trapeznedslag” er Lucio Fontana en italiensk billedkunstner, som fra 1950 udviklede en teknik med gennemhullede og gennemskårne lærreder. Brutale gennemskæringer der antyder en flerhed af rum bag lærredet. De mest skøre afsnit af bogstav og talkombinationer er udeladt i dette digt, som udelukkende består af internetopdateringer.

Stemmers tråde over bygningerne

Irgrønt tag spejles i kaffen. Det er stilladsarbejdet,
som slører hendes blik, når det bitre hældes ud af
hendes øjne i det røde lokale af musik.

Toners dale

Sirlige ord støber tangenter i udmundingen,
der frembringer lyde som tegn på fremdrift
for de nyankomne, som glider ud over kanten.

Konversationers sammenhæng

Blødt ly fundet i mundtligheden,
gennem de sprækker som sitrer i
undersøgelsen af et ophold under
drivende loft, som er så nær solen,
at ordene bobler i skibe af lys, hvis
retninger er linjer i byens gitre, de
gående taber på vej ind i samtalen.
Konversationers sammenhæng er
skråninger mod farverige mønstre.

Jeg elsker dig*

*Så længe lager haves. Binding kan forekomme i en kortere periode. Afsenderen har til enhver tid ret til at trække denne besked tilbage. Der tages forbehold for trykfejl. Skulle der opstå tvivl om betydningen af denne besked, henvises til modtagerens egen personlige forståelse, dog bedes der tages hensyn til at aftageren muligvis tolker beskeden anderledes. Tolkning af denne besked bør foretages med henblik på at modtageren af afsenderen betragtes som værende ansvarlig for resultaterne af de eventuelle begivenheder som tolkningen af denne besked måtte føre til. Afsenderen fralægger sig ethvert ansvar for konsekvenserne af modtagelsen af denne besked.

Godnat...

”Godnat”

det er en SMS

og der står egentlig bare godnat

godnat punktum punktum punktum

det er ikke et sov godt

ikke et her slutter dagen vi ses i morgen

det er et fortsættelse-følger-godnat

et har-du-mere-at-sige?-godnat

et vi behøver ikke sige noget

lad os bare være stille sammen

lad os bare være nøgne sammen du og jeg

sådan rigtigt nøgne kun iklædt hud og skælvende åndedræt

ikke nogen ørerørte armbånd masker eller læsebriller

bare du og jeg sådan rigtigt nøgne

lad os have de tidligste morgentimer sammen

med uredt hår og døve øjne

lad os have mørket sammen og

solopgang og whisky i kaffen før vi går i seng

for ikke at sove

lad os være iklædt vores grimme tøj sammen

og spille ludo på regnvejrsdage

tale om bøger vi ikke har læst

lad os lades som om vi er for intellektuelle til x-faktor

sammen

som om vi har forstået det med intertekstualitet og intersexualitet

og lad os da (forhelvede) bare være nøgne sammen

sådan rigtigt og for alvor nøgne

kun med gåsehud og halve sandheder

og akavet stilhed under dynerne

lad os spille timerne sammen

glemme at hjerteslag er en udtømmelig ressource

være pæne og perfekte

som i reklamer for toiletpapir lad os hviske

ting vi ikke rigtigt mener i hinandens ører du og jeg

lad os debattere verdenssituationen og

gense gamle tv-serier på DVD sammen

tage overtøjet af og smide det i gangen

lad os drikke te sammen du og jeg

sådan ærbart og med Vivaldi i højtalerne

og når vi er helt alene i stilheden og eftermiddagslyset så

lad os skrælle tøjet af hinanden

med abstinensfingre og svedige håndflader

det er sådan et godnat

et lad-os-eliminere-alle-luftmolekyler-imellem-os-godnat

sådan rigtigt og for alvor

godnat

punktum punktum punktum

